

מהיקות השבת והימים

פרשת
ויקרא-פורים
תשפ"ד

יו"ר ע"י קהל רובלין בארה"ק

בראשות הגה"צ רבי מנחם ברוך יאזוע שליט"א
תלמידו של פוסק הדור בעל "שבת הלוי" זצוק"ל

◆ משיחורנו של מורינו הגה"צ שליט"א ◆

עבודת הקרבנות בבית אֲחִישֶׁרֶשׁ!?

מתיקות הניסים

— מכתבים למערכת —

מתיקות גם המגלה האישי

לכבוד מערכת הגליון מתיקות השבת, רב תודות על הגליון שאנחנו מחכים לו בכל שבוע במשך כל השבוע... בספר שיצא לאור על ידכם 'מתיקות המועדים - פורים', התענגתי מאד כשקראתי את העצה החשובה לחג הפורים, שכל אדם יכתב לעצמו מגלה אישית שבה יפרט את הניסים שהקרה עשה עמו, וכמו שקל אחד כותב בפורים אגרת לידידו במשלוח המנות, כך המגלה של הנס האישי של כל אחד, נחשבת כאגרת שלומים שלנו לה. אשמח אם תוכלו לפרסם את נס הפורים האישי שלי.

כבר לפני כמה שנים התנדע לי שנקמת אצלי בעיה בלב, וכעת לפני כמה חודשים, זמן מועט אחרי שארסתי את בתי שתניה, לא חשתי בטוב והרגשתי כאבים עזים בלבי. נגשתי לקפת החולים, ורופא המשפחה גלה שיש לי פרפורים בלב, ומיד הזעיק לי אמבולנס - טפול נמרץ.

לאחר שהות של מספר ימים בבית החולים, הודיע לי ראש המחלקה כי שני מסתמים בלבי לקויים מאד, וצין כי הגעתי ממש בהזדמנות האחרונה להציל את חיי, ואין שום אפשרות להשהות את הניתוח, לכן הוא קבע את הניתוח לימים הקרובים. בני שיחיו בררו על רופא בכיר והמליצו להם דווקא על הרופא הזה המדבר, ולקחו אותו ברופא פרטי עבורי.

בהגיע יום הניתוח, ישבו הרופאים בועדה ועשו הכנות לקראת הניתוח המסובך בשעה אחת בצהריים כנגסתי לחדר הניתוח, שהיה אמור לארוה בין ארבע לשש שעות, ובני ואחי שהגיע גם הוא לבית החולים - שוהים בחוץ ומתפללים לשלומי.

« המשך המעשה בעמוד 7

תורים פשוט להם ילד ולומדים מהינה מדת הנאמנות בין איש לאשתו, פינה הנאמנות לבן ונהגה, ולא הגויים אינם נאמנים זה לזה, כאחשורוש ונשתי שאלו זה בזה וכיון שלא שמעה בקולו, הרגה.

אדמתא - וישראל בונים מזבח אדמה לפני ה' ולומדים ממנו ויפושם כעפר לכל תהיה מתוה ענוה, ומפירים טובה לה' על הלב הזורק דם לכל פנות הגוף, פמזבח הזה שהדם נזרק על ד' קרנותיו, והגויים מלאים גאווה וכפיית טובה, תרשיש - עם ישראל בונים את חומות בית המקדש באבני כוחלא שישא ומרמרא [אבנים כחולות ושיש ירוק ולבן]. מרס - ישראל מרסים את דם הקרבנות ומזדים על ידו לה' על הדם הזורם בגוף ואינו נקרש וממית את האדם.

שלחו הפנים על הפנים

מרסא - וישראל מרסים לפני ה' במנחות ומזדים לו על המאכלים ועל הלחם שהוא אב המזון. ממוכן - וישראל כוכינים לפני ה' שלחו ללחם הפנים ולבפורים, ומזדים לו על הפרות ועל השלחן ושאר הפלים המשמשים את האדם, ועל הגוף שבראו ה' שלם וימוכו לעפל את המאכלים כדי להאריה ימיו ושנותיו של האדם, וכמוכן הגויים ואחשורוש בראשם - כופים טובה ואינם מזדים כפל לה'.

מרסא - הרי הגויים לא מרסו במנחות לפני ה', כעם ישראל שעושים זאת מתוה הודאה על חסד הלחם והמאכלים שאתה נותן להם. ממוכן - הרי הגויים לא הכינו שלחן לפני ה', כעם ישראל שמוזדים לה על לחם הפנים ועל השלחן ושאר פלים

"ויקרא אל משה". בפרשתנו אנו מתיחלים לקרא בפרשיות העוסקות בעבודת הקרבנות שבבית המקדש, ואיתא בגמרא (מגלה א, ב) שאפילו כהנים מבטלים עבודתם ובאים לשמע מקרא מגלה, וכתב הר"ן (מגלה ב, א) שאם אי אפשר לכהן להקריב את הקרבנות אם ישמע מגלה, אזי יבטל מקריאתה ויקריב את הקרבנות.

ויש לפרש הטעם, משום שמיצנו בגמרא (מגלה יב, א) שהשמות של שרי אחשורוש הכתובים במגלה כלם הם כנגד הקרבנות, דהנה היה קטרוג גדול על עם ישראל על כך שלא שמעו בקול מרדכי הצדיק והלכו לסעודה, כי שם הם ראו את אחשורוש לבוש בגדי כהן גדול וכל הנהגותיו בגאווה ובוז ואכילתו בראבתנות, והם השפיעו ממנו לרעה, וכן ראו את הקרובים למלך, פרשנא שתר אדמתא ושאר שריו שהתנהגותם רעה מאד, ולמדו מהם מדות רעות, ולכן נגזרה הגזרה.

אבל מלאכי השרת, ובראשם מרדכי הצדיק, טענו לה: מדוע יתבעו ישראל על רחוקים ממה, הרי מה יעשה הן ולא יחטא - שפיון שהם בגלות ואין להם את בית המקדש - אין להם את הכהנים שילמדו אותם דעת ה' מהקרבנות, ובפרט שהם נמצאים תחת אחשורוש ושריו, אם כן היא לא יחטאו!?

מתיקות משרתי המלך

יכה למדו זכות על ישראל לפני ה': פרשנא - וישראל מקריבים פרים בני שנה ומזדים על ידם על אברי גופם הנפרים באברי הבהמה, ולא הגויים כופים טובה לבורא יתברך; שיתר - וישראל מקריבים שני

פניני אגדה

• הרה"צ ר' אליהו קאהן שליט"א
• משגיח דרשיבתנו

עבודת השמחה האמתית

"ל'יהודים היתה אוהה ושמחה". דוד מלך ישראל אומר בתהלותיו: "עבדו את ה' בשמחה", ועל שמחה של הוללות ופריקת על, אמר שלמה בנו: "ולשמחה מה זה עשה", ואלו דוד דבר על השמחה בעבודת ה', כי גדי שאדם יזכה שעבודת ה' שלו תהיה קונן קבוע בגופו, עליו לעשותה בשמחה מתוך אהבת ה', וכמו שאמרו תנ"ל בספרי (והתפ"ו): "ואהבת את ה' אלקיך" עשה מאהבה, שהעושה אצל רבו מיראה, כשדברו מטרף עלי, מניחו והולך לו.

ועל כוונת שמחה אמרו תנ"ל מ'רבוין בשמחה', שיש להרבות בשמחה של עבודת ה', ושמחה בעבודת ה' אינה שמחה של הוללות ופריקת על, ולכן יש להזהר מלהגדר מתוך שחרות הינו ההוללות שאינה מתאימה ליראי ה', ובמקד ביום הפורים שמעלתו גדולה, וצריך להיות חכם ולנצלו בקריאי.

ומי שהוא שמח רק בחיצוניותו, פאשר פנתו לעורר את תשומת הלב של אחרים שיצאיהו, הרי שפאשר מגיע סופו של יום, הוא מרגיש רגנות ומפח נפש, ואם שמח שמחה אמתית בה', על כך נאמר: "ל'יהודים היתה אוהה ושמחה", בו תהיה לנו.

המשמשים את האדם, וכן מודים על גופם שבראו ה' שלם ו'מוכן' פראוי לעפל את המאכלים כדי להאריך את ימיהם ושנותיהם.

הפנות בשמות שרי אחשוורוש

ולפי זה יתבאר, שבעת קריאת המגלה עלינו לראות שלא תבטל מצות קרבנות שהיא הפך זכות על עם ישראל המבארת במגלה, ואם אפשר אחרי קריאתה להקריב את הקרבנות, אזי אדברה, הכהנים והלוויים באים לקראה, ובה מתבוננים בשמות שרי

אחשוורוש המרמזים על זכיותיהם של ישראל המקומים את מצות הקרבנות, ומיד אחר כך הם מזדרזים לקדם מצות קרבנות.

אבל אם על ידי קריאתה יתבטלו הקרבנות מלהקריבם, אין לבטלם בשביל קריאת המגלה, משום שבקריאת המגלה קזאת יש משום 'מעיד עדות שקר', בקה שפזפזרים במגלה את הזכות של עם ישראל שמקריבים קרבנות לפני ה', וקצת מבטלים את מצות הקרבנות.

לריב עד זב דם?!

לא קוראים בעיר אלא בפפר שלהם, ואם נצרכים לבעל קורא, יורד אחד מגני העיר אליהם וקורא להם שם, וכיון שלא באותה עיר נעשות שתי הנקבות, אין בזה משום "לא תתגדדו". וההסבר בזה הוא, שנותנים להם אפשות זו, כדי שיהיה להם יום הפורים פנוי לעסק בו בתורה ולסעד סעודת פורים, ונותנים להם את הקולא הזו כהפכת הטוב אליהם על שמספקים במשך כל השנה מים ומזון לגני הערים.

המחול שנוצר מהמחלקת

והרא"ש תרץ: שלעולם בני הפורים קוראים בתוף העיר, אלא שהם קוראים לעצמם ולא שאחד מגני העיר קורא להם, ולכן אין בזה משום "לא תתגדדו", משום שהם נחשבים

בגמרא מגלה (ב). מגלה נקראת בי"א בי"ב בי"ג וכו'. ופרש רש"י שבגני הפורים קוראים בגימטריא, משום שהם מספקים מים ומזון לאחיהם שבפרכים, וכיון שהם נצרכים לבני העיר שיקראו להם את המגלה, לכן כהפכת הטוב אליהם, מקלים עליהם שיקראו בימי הפניסה הקודמים ל"ד, שבהם הם בלאו הכי עולים לעירות בשביל דיני התורה, כדי שלא יצטרכו לעלות במקד לעיר לשם קריאת מגלה, ולא יוכלו לשבת עם בני משפחתם לסעודת פורים.

ומקשים התוספות, דלכאורה יש בזה משום "לא תתגדדו", שבעיר אחת בני הפורים קוראים באחד מהקדמים, ואלו כל בני העיר אינם קוראים באותו יום? ותרצו בשם רבנו חיים כהן: שבגני הפורים

לעורר רחמים על הטועים

אחשוורוש יושב בסעודתו ואוכל ברעבתנות כשהוא לבוש בבגדי הכהן הגדול שנגזלו מבית המקדש. משרתיו מביאים לפניו מעין הקרבנות שהקריבו בבית המקדש, והוא דוחה ומבזה את הקרבנות. היהודים המסכים בשלחנו, הם אותם יהודים ששענו ולא שמעו בקולו של מרדכי הצדיק שאמר להם שאסור ללכת לסעודת אחשוורוש, ועל כך נגזרה גזירת הפלגה רח"ל.

איה עמדו המלאכים משרתי המלך, ה, ועוררו כף זכות על עם ישראל, בשעה שהתעורר עליהם הקטרוג על שנהנו מסעודתו של אותו רשע?

על כך במאמר: 'עבודת הקרבנות בבית אחשוורוש?'

פניני הלכה

• הר"ח ג' יוסף סאנדרל שליט"א •

ימי משיחה ושמיחה

מצוה לערוך סעודה ביום הפורים, ואם עשאה בלילה לא יצא ידי חובתו (ש"ע תרצה א), ומכל מקום גם בלילה ישמח וירבה קצת בסעודה (בהגה שם), וכתב המש"ב (שם), ואפילו כשחל י"ד במוצאי שבת, שעשה סעודה חשובה בסעודה שלישית, מכל מקום צריך להרבות קצת בלילה, וביום וירבה יותר בסעודה.

נחקרו הפוסקים אם מצות סעודת פורים היא דוקא בפת; ישנם הסוברים (ט"ו תרנ"ג ס"ק ב ועוד), שאם לא אכל פת בסעודת פורים, לא יצא ידי חובתו. וישנם הסוברים (מ"א תרצה ס"ק ט ועוד), שאין חיוב לאכל פת בפורים ויכול לפטר את עצמו בשאר מיני אוכלין.

בהעמק שאלה (ויקהל-פורים), כתב שני טעמים לחיוב סעודת פורים: א. כדי שיתחייב בברכת המזון ויאמר 'על הנסים'. ב. כדי שיאמרו שירים ותשבחות לה' בסעודה. ובצירוף החיים (עמ"ק), כתב טעם נוסף, שבין שכל יום פורים מתחלתו ועד סופו היה בענין סעודה ומשתה יגו, שמתחלה הריגת ושתיה היתה במשתה היגו, ומפלתו של המו היתה במשתה היגו של אסתר, לכן תקנו לעשות משתה ושמיחה בפורים.

לעצמו מרב צער על המות, כך יש להפנות ממהלוקות ומלהעשות אגדות שאילו נהגים הפך מחבריהם, כי גם זה עלול לגרם הפאה והורדת דם.

שעטנז בבני אדם

ויש לרמז באסור ערוב צמר ופשתים, וערוב בשר בחלב, וחרישה בשור ובחמור יחדו ואסור פלאי הנרם, את ההירות שצריך אדם להזהר מלתבע את חברו לנהג דוקא כמנהגיו, שכן כל אחד מדברים אלו בפני עצמם, כבשר בפני עצמו וחלב בפני עצמו - מתר הוא ללא שום רב אסור, אלא שאסור לערב זה בזה, כך גם כל מנהג ומנהג מנהגי ישראל קדש הוא, אלא שאסור לאדם לחיב את חברו להתנהג כמותו, שבזה יש אסור, כשם שאסור לערב בשר בחלב.

ומצינו בהנהגה: "לא תבערו אש בכל משבתכם ביום השבת", לא תבערו - את אש מדת הפעס, ונראה לומר על דרך המוסר, שמיפני שישנם אנשים הנוטים ומריבים זה עם זה על שחברו פוסק הפוך ממנו בהלכות שבת בדיני "לא תבערו אש", וכגון שלשיטתו מתר להניח בשבת אכל על גבי פלטה באפן מסוים ולשיטתו אסור, ומזה באים לידי פעס, לכן מפרש הזר שדין "לא תבערו אש" יש להזהר לא להבעיר את אש הפעס.

וזהו היסוד שמלמדנו מרדכי הצדיק במגלה - להרבות אהבה ואהבה על ידי משלוח מנות ומתנות לאביונים ולהתרחק משנאה, פעס ומריבות.

קבית דין בפני עצמו. וכששני פתי דינים חולקים זה על זה, וחלק נוהגים כבי"ד זה וחלק נוהגים כבי"ד זה, אין בזה משום לא תתגדדו, כי זה לא מביא מחלוקת [שרעתה גדולה מאד ומביאה מחלוקת קשות, שעל פן 'מחלקת' היא אותיות 'מחלות קשות, וכשאתם 'מוחל' על פודו ונמנע ממריבות, עתיד הוא לזכות להשתתף ב'מחול' שיעשה ה' לצדיקים].

עוד כתב הרא"ש לפרש, שאין בזה כלל משום "לא תתגדדו", מחמת שגם בני העיר מודים בקך שבני הכפרים צריכים לקרא לפני י"ד, ואין בזה חלוקי דעות בין בני העיר לבני הכפר.

מה המות עושה אצל המחלקת?

הנהגה לאו דלא תתגדדו נאמר בתורה בנות, שאסור לאכל לשרט את עצמו ולהוריד לעצמו דם, משום שזה מראה על יאוש ושאינו מאמין שהדבר נעשה מה', ומדוע נכלל בדין זה שלא להעשות אגדות אגדות?

אלא, דהנהגה כשנפטר לאדם אחד מקרוביו ל"ע, הוא שרוי בצער גדול, ואי אפשר שלא יבוא לידי בכי מרב צער. ולכן התורה מזהירה, שאדם לא יגרר מצעריו לשרט ולהשתחית את גופו. והיות שבנושאי מנהגים ופסקי הלכות יש לאדם יצר הרע גדול מאד, שאינו מוכן לראות ולסבל אדם שנוהג או פוסק הפוך ממנו, ומסגל לריב עמו על כך עד כדי הפאה ח"ו; לכן חכמים למדו, שכשם שהתורה צותה להפנות מלהוריד דם

חומות מתוקות

חומות הבטחון של יהושע

ולכן עיר מקפת חומה, נמדדת לפי ימות יהושע בן נון, ולא לפי ימות אחשורוש, כי הנסים קשורים לארץ ישראל שבה בית המקדש ואינם קשורים לאחשורוש.

וכשפוסקים בדין זה של פרכים המקפים חומה, נזכרים במדת הבטחון שהיא החומה של האדם, וכן בתורה ובצדיקים ובחסד האשה שהם החומה של האדם. וזה שהחומה של הפרכים צריכה להיות מימות יהושע בן נון, זה מזכיר את המדות הטובות שלשמן בנה יהושע חומות, והם התחומים שעשה לכל שבט ושבט על גבולו, כדי שלא יבואו לידי מריבות וסכסוכים.

כשמחה על מפלתו של ישראל, כמבאר במגלה (א): שאחשורוש עשה חשבון שפניו שכלו שבעים שנה מחרבן בית המקדש ולא נגאלו, בנדי שוב בית המקדש לא יבנה עפ"ל, לכה מייד עשה את סעודתו ובה לבש את בגדי הכהן הגדול, שבנה התפנו לקחת את מקומו של הכהן הגדול משרת ה', פהכרוז ששוב לא יבנה בית ה'. לכן מרדכי הצדיק הורה, שאסור להשתתף בסעודה רעה שפזאת שנעשית כשמחה על מפלתו של ישראל, ואף על פי שתמיד תז"ל מורים לא להתגרות באמות, כאן מרדכי הצדיק הורה שיש להתרחק מסעודתו של אחשורוש, כי היא מחלישה ומבטלת את התקנה לבנין בית המקדש.

פרכים המקפים חומה מימות יהושע בן נון קוראים בט"ו, ולכאורה מדוע אנו פוסקים מימות יהושע בן נון ולא מימות אחשורוש כשיטת רבי יהושע בן קרחה, הרי אדרבה, אם יקראו המקפים מימות אחשורוש, כך יזכרו את נס פורים?

אלא, שכל מעשי אחשורוש והחומות שבנה היו בכונה רעה, כמו שיש"ב ה' לאמות העולם שאינם זקאים לקבל שחר על מה שבונו גשורים ובתי מרחצאות, אף על פי שעם ישראל נהנו מכה, מפני שעשו את מעשיהם בכונה רעה לדבר עברה.

סעודת שמחה על החרבן

וכן הסעודה שעשה אחשורוש, עשאה

אבני חומה גורמות תקנה

וכינו ש'יצאו מארץ ישראל מפני השנאה חכם, ומפני שלא שמרו שמירה ולא שחררו את העבדים, שכל זה מורה על מדות רעות, שאדם אינו מוכן לתור על שלו, לכן מרדכי הצדיק קבע שיש למדד את הפרכים לפי החומה המסמלת על מדות טובות והפך המריבות, כי כל אחד יודע את חלקו, ודוקא לפי ימות' הושע בן נון, כי הוא למד את המדות הטובות, ושומר את ישראל מלרוב זה עם זה, על ידי התחומים שעשה בין כל שבט ושבט, וכ'היו פאלו מדות טובות, בודאי יגאלו מהגלות.

החומות שפביב כל פנה, גורמות צפייה לבנין בית המקדש ששומר אותנו מפני רע פחומה, ומקנה פחומות ירושלים, ומעורר את האדם לשנע אל ה': מתי תבנה חומות ירושלים? והחומות נוסכות בנו תקנה, שנזכה בקרוב למצוות התלויות בחומה כפתי ערי חומה, והחומה מסמלת על מדת האחדות שכלם נמצאים בתוך אותה עיר יחדו, וכמו שכתוב: "כי חזק בריחי שעריך ברה בנין בקרבה, השם גבולך שלום".

עשרת הבטלנים כורכים את הכרך

ואם אין בכרך עשרה בטלנים שבטלים ממלאכתו ועוסקין בתורה, אינה נחשבת לכרך שקוראים בט"ו, מושם שצריך את העשרה בטלנים שילמדו את העם מה

המסוד מתיקות הניסים

בעבור ארבע שעות, בני צפו לשמע מה שלומי, אך המנחת לא יצא, וכה עברו להו שש ושבע שעות ועדן הוא לא יוצא, הם כבר היו מפתחים ומדאגים מאד. אחד מהרופאים קרא לאחי הצדה ואמר לו שהנחת נעשה מרכב והסתבר ולא יודעים לאן זה מוביל...

עד שבעבור שמונה שעות, המנחת יצא כשהוא נראה מתש ומיגע, וכה הוא אמר: נתחיל בבשורה שבעת הכל בסדר! אבל ברצוני לומר לכם שהיה זה אחד מהנתיחים הקשים ביותר שנתחתי! אחד משני המסתמים בלב של אביכם היה מצולק וקטן מאד, ואני מתפלל איך הוא חי עד עכשו עם כזה מסתם...

בני נסו לבקש ממנו שיסביר מה פרוש דבריו, אבל הוא אמר שלא יספר עד שנגרף שאני יכול לצאת מבית החולים. בעבור שבע ימים בו שהיתי במחלקת טפול נמרץ, וכה נגש אלי הרופא המנתח בנוכחות בני, וכה הסביר לנו: אחד ממסתמי הלב בו נתחתי, הוא

מרמזות החומות שעשה והושע בן נון לעיר הזאת, וילמדו את העם את מדת האחדות ואת כל הטוב שהחומות מלמדות, שרק אז יש משמעות לחומות הללו ואפשר לזכות לקרא גם בט"ו כבירושלים עיה"ק.

עוד החומה מזכירה, את מעשה רחב שהצילה את המרגלים, בכך שהורידה אותם מהחומה עם חבל, וזה מחזק את האדם לדעת פמה גדול כחה של תשובה. כמו שהגמרא (נבחים 81a) מספרת על רחב הזונה שחטטה במשך כל המי' שנה שהיו ישראל במדבר ובסוף חזרה בתשובה וזכתה להיות אשת הושע בן נון, בזכות שזכרה בכל אותן שנים את הנסים שעשה ה' לישראל.

אמונה מיחדת למשך מי' שנה

חזק נוסף ללמד מרחב, שלומדים ממנה להאמין בנסי' ה', שכן היא חזקה את שליחי ה' הושע, שבדאי יתן ה' את הארץ בידם, כשם שהוביש את מי ים סוף לפניהם, ולא כשאר הגוים, שפשראו שישראל שוהים מי' שנה במדבר, אמרו "סגר עליהם המדבר", ואין וכלת חלילה בידי ה' להכניסם לארץ, ורק "אז" ובהלו אלופי אדם" - בשעת קריעת ים סוף, ולא בהיות ישראל במדבר. וראוי לכל אדם בזמני הקשי שלו ללמד מרחב, ולחזק את לבו, שפשם שה' עשה עמו נסים במעי אמו ובצאתו לאויר העולם, כן ישיעו גם בעת הזאת.

הערך החשוב ביותר מבין העורקים, והוא אבי העורקים, וישנו מגן גדלים במסתם שברא ה' בלבבות בני האדם, והקטן שבהם הוא לא פחות מגדל של תשעה עשר מ"מ, ואלו המסתם שלך היה בגדל ששה עשר מ"מ, ואת זה גליתי בהפתעה באמצע הנתוח.

בין שהמסתם הקטן ביותר בתחום הרפואה הוא בגדל תשעה עשר מ"מ, לכן שלחתי בבחילות לבדק בכל בתי החולים, האם יש בכל זאת לאיזשהו בית חולים מסתם בגדל קטן כל כך - ששה עשר מ"מ. אך אחד לא מצא גדל קטן כזה של מסתם, עד שלפתי בארץ פלא, נמצא באחד מבתי החולים מסתם בגדל המתאים! תוך זמן מועט הגיע המסתם לחדר הנתוח והשתל בלבה.

את האמת אמה מסים המנחת, אני לא מאמין בשום רופא, כולל בעצמי... שיש ביכלתו להשלים נתוח שונה. וברור שיד ה' היתה בדבר מאהבתו אל עמו ישראל.

ח. א. בית משמ

עצה מתוקה

"ליהודים היתה אורה ושמחה וישש ויקר". ויקר אלו תפלין. בהנחת תפלין של ראש יש לכוון להודות לה' על הראש ועל הדעת שבו, שעמה אנו יכולים לזכר מה שצריך לזכה בגוו לזכר את מעשי עמלק כדי למחות אותו ואת דרכיו מלבנו, וכן עם הדעת אנו יכולים לשבח מה שצריך לשבח. בגוו לשבח את הצער שגרם לנו הזולת ולא לזכר שום כעס עליו.

מתיקות שיחי

רבנו של עולם, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, ונבנו לקבל עלינו בחג הפורים את תורתך מאהבה, וכיום הפורים השקול כיום הכפורים הלבנו את כל חטאותינו בשלנו, ונכנו למחות מלבנו את כל דרכיו של עמלק השנואים עליה, ולא נשמר טינה בלבנו לשום אדם שהכעיס והקניט אותנו, ואף אתה תתנהג עמנו כמדת החסד וכמדת הרחמים, וכשם שגאלת את אבותינו בזמן מרדכי ואסתר, כן תגאלנו גאלה שלמה בקרוב ברחמים גדולים, אמן.

"דבריו מתוק להבי"

מדוע ימי הפורים י"ד לפרושים וט"ו למקפים אינם נחשבים לאסור "לא תתגדדי"?

הפתרון לחידה מונח בתוכן גיליון זה. ניתן לשלוח את התשובה לכתובת האי-מייל: 7885595@GMAIL.COM או בהודעה קולית בקו "קול מתיקות": 073-313-4395. בצירוף שם, כתובת וטלפון | הזוכים מפרשת ויקהל: אהרן אייזנשטיין. ביתר לוי יצחק ארנון, מודיעין עלית